

Анастасія Кучер,

студентка 3 курсу юридичного факультету
Національного університету біоресурсів
і природокористування України

**Роль Симона Петлюри у державотворчих процесах періоду
Української революції 1917-1921 рр.***

Історія становлення українського народу, української нації поколіннями супроводжувалася військовими діями на її теренах. На сьогодні, в черговий раз, український народ намагається не втратити свою незалежність, особливої актуальності це питання набуло зараз, з огляду на військову агресію Російської Федерації з 24 лютого 2022 року.

Прихід більшовиків з гаслом «Звільнення від царської руки» дійсно відбувся під приводом обіцянок свободи та самоврядування, проте швидко перетворився на контроль і репресії. Саме тоді український народ відчув, що йому намагаються диктувати, що як робити і як жити, і відчуття цієї диктатури стало каталізатором для народження бажання до незалежності. Справді,

* Наукова керівниця – доцентка кафедри теорії та історії держави і права Ірина Єрмоленко

українці завжди проявляли свою жагу до власної незалежності та самовизначення. Це було виявлено в різних історичних періодах, коли український народ виступав за свої права та свободу від зовнішнього впливу.

Однією з видатних постатей розбудови української державності є Симон Петлюра. Особливо актуальним на сьогодні є його вислів: «Росія не благословенна країна нібелюнгів. Це країна контрастів! Безмежного деспотизму і не обмежених мрій мрій про свободу. Це край, в якому «божеські» особи царів-самодержців душили себе взаємно і замикали в монастирі. Край, де піддані гинуть з рук царя, а царі з рук підданих. Де всі поборні, а кожний свій «пустосвят» і вірить по-своєму: в день любить ближнього, а в ночі для грабіжницьких цілей уб'є вітця та матір» [1, с. 367].

Науковці вважають, що Петлюра виступав у ролі ключової фігури в українському національному руху того часу. Він був представником покоління, що мріяло про незалежність України від імперських та революційних загроз. Його діяльність в той період відзначалася спрямованістю на підтримку української ідентичності та боротьбу за автономію та незалежність України. Він об'єднував патріотичні сили та відстоював ідею української державності, намагаючись врегулювати внутрішні та зовнішні конфлікти.

Встановлено, що феномен С. Петлюри був породжений особливостями української історії ХХ ст. й специфікою національно-визвольної боротьби українського народу за свою незалежність. Саме обставини українського політичного життя сформували його як сильну, непересічну особистість, з яскраво вираженими лідерськими якостями. Його життя визначали віра в Україну, відданість національним ідеалам та українській справі. У різних життєвих обставинах він проявляв мужність і витримку, глибокий розум, рішучість і волю, високі особистісні й моральні характеристики. Водночас його політичні рішення та дії неоднозначно (а то й різко негативно) сприймалися в українському суспільстві.

Відзначається, що постать С. Петлюри є досить амбівалентною й контроверсійною. Вона й досі перебуває в полоні міфотворення, а в оцінках Симона Петлюри часто переважають не раціональні, а емоційно-психологічні моменти. Очевидним є також вплив політичної кон'юнктури, а розгляд подій Української революції поза історичним і політичним контекстом часто призводить до однобокого, до певної міри тенденційного і упередженого їх трактування, до відтворення усталених стереотипів [2, с. 9].

Серед основоположних напрямків його діяльності можемо виокремити наступні:

Національно-визвольна боротьба: Петлюра виступав за ідею національної незалежності та автономії українського народу. Він брав

активну участь у військових діях проти більшовицької та білої армій, ставлячи перед собою мету створення незалежної Української держави.

Дипломатія та міжнародні відносини: Петлюра намагався залучити підтримку з боку зарубіжних держав для української незалежності. Він проводив дипломатичні переговори та спроби укладення союзів з різними країнами, зокрема з Польщею, Францією, Великою Британією та іншими.

Управління та організація: Симон Петлюра активно вів управління в рамках українських військових структур та державних установ. Він організовував адміністративну систему та утримував контроль над територіями, що знаходилися під його владою.

Боротьба з внутрішніми загрозами: Симон Петлюра стикався з внутрішніми конфліктами та опозицією власного політичного та військового керівництва. Він намагався забезпечити стабільність та утримати владу в умовах внутрішніх протиріч.

Культурна та освітня діяльність: Симон Петлюра підтримував розвиток української культури та освіти, сприяючи виданню україномовних публікацій, організовуючи освітні заходи та культурні події.

Здійснений аналіз діяльності С. Петлюри в час боротьби за українську державність дозволяє зробити висновок, що завдяки Симону Петлюрі в Україні відбувалося утвердження легітимної влади, в компетенцію якої входило регулювання і координування всіх сфер суспільного життя. Обстоюється думка, що сам факт існування української держави – УНР, проблеми, з якими вона стикалася, прийняття законів, які покликані були регулювати і координувати діяльність офіційних інститутів влади, стало переломним етапом у розвитку українського державотворення. Процес побудови української державності йшов шляхом від парламентської республіки до президентської форми державного устрою. Не в останню чергу цьому сприяли авторитет і компетенція Голови Директорії – Симона Петлюри. У творенні української національної держави С.Петлюра висловлював готовність до співпраці з усіма національними силами [3, с.78].

Отже, Петлюра був одним із ключових лідерів Української Народної Республіки (УНР) та головним командувачем її військ. Під його керівництвом були підняті національні сили в боротьбі за незалежність України. Його політична діяльність змогла створити на той час сучасний демократизм, соборність, незалежність, свободу думки та лідерство з боротьби сучасним ворогом.

Література

1. Сергійчук В. І. Симон Петлюра. Київ: ПП Сергійчук М.І. 2009. 568 с.
2. Гоцуляк Володимир Михайлович. «Політична діяльність Симона Петлюри в українському державотворенні». К. 2009. 18 с.

3. Голубко Віктор Концепція Української держави у баченні Симона Петлюри. *Вісник Прикарпатського університету. Історія*. 2013. Вип. 23-24. С. 93-97.

* Наукова керівниця – завідувачка кафедри теорії та історії держави і права Віра Качур

Національний університет біоресурсів і
природокористування України

Юридичний факультет

Кафедра теорії та історії держави і права

Рада аспірантів юридичного факультету

Студентська організація юридичного факультету

Студентський науковий гурток
«Клуб юних теоретиків»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

учасників

XVII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ОЧИМА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ»

09 травня 2024 р.

м. Київ

УДК: 340:167.1:378.2

Матеріали XVII Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
«Проблеми юридичної науки очима молодих науковців»

П.78

Проблеми юридичної науки очима молодих науковців : зб. наук. пр. XVII Всеукр.
наук.-практ. онлайн-конф. (м. Київ, 09 травня 2024 р.) / Укладачка: Віра Качур. К.,
2024. 215 с.

У збірнику подані наукові здобутки учасників, що присвячені
проблемам юридичної науки.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

**За зміст наукових матеріалів відповідальність несуть їх автори та
наукові керівники**